

Література.

1. Аналітична довідка про роботу олійно-жирового комплексу України за 2013/14 МР // Олійно-жировий комплекс. – 2014. – № 3. – С. 6-14.
2. Бойко В.І. Зернове господарство: проблеми і напрями розвитку. / В.І. Бойко К., 2008
3. Двэйн Бэк. Новый поход к планированию и разработке севооборотов / Бэк Двэйн // Зерно. – 2012. – № 8. – С. 36-45.
4. Иванова Н.А. Ефективність виробництва товарного насіння соняшника / Н.А. Иванова // Економіка АПК. – 2014. – № 6. – С. 33-37.
5. Осадчук В. Виробництво та регулювання ринку насіння соняшнику і продуктів його переробки / Осадчук В. // Економіка України. – 2012. – № 12. – С. 72-75.

ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ ПРИ ФОРМУВАННІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

***ЮНАШ В.М., СТУДЕНТКА МАГІСТРАТУРИ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Головним і беззаперечним показником успішної праці підприємства є економічна ефективність. На її стан впливає надзвичайно велика кількість факторів, проте є ті, які можна і потрібно контролювати, аби організація найдовше перебувала на стадії її розквіту.

Питанням розробки різноманітних методів покращення стану підприємств займається велика кількість вчених, саме тому сьогодні існує велика кількість майже досконалих моделей економічного розвитку. Однією з таких моделей стала інноваційно-інвестиційна модель розвитку економіки, адже інвестиції є головним і визначальним фактором економічного зростання. В основу вдалих інвестицій покладено ключові аспекти інвестиційної політики. Інвестиційна політика являє собою певний набір цілей і завдань, пріоритетів та напрямків та структуру і напрями використання інвестицій в економіці країни.

---

* Науковий керівник – Артеменко О.О., к.е.н., доцент

В умовах глобалізації та жорсткої конкурентної боротьби підприємства повинні приділяти особливу увагу інвестиційно-інноваційному розвитку, адже він впливає на рівень ефективності діяльності підприємств.

Недосконалість ринку та законодавчої бази свідчать про наявність значних проблем управління, що виступають головними факторами затримки інвестиційно-інноваційного розвитку вітчизняних підприємств.

Перехід до інноваційної моделі розвитку економіки неможливий без залучення інвестицій. Відповідно до законодавства інвестиції спрямовані на відтворення основних фондів і приріст матеріально-виробничих запасів, здійснюються у формі капіталовкладень. Інвестування – цілісний процес капіталовкладень, протягом якого відбувається послідовна зміна різних форм вартості та реалізується динамічний зв'язок між взаємозалежними елементами інвестиційної діяльності: ресурси – витрати – дохід.

Інвестиційні та інноваційні процеси слід розглядати не окремо, а в комплексі, що призводить до необхідності впровадження інноваційно-інвестиційної моделі, яка поєднує інвестиційні та інноваційні принципи, методи та механізми реалізації, критерії прийняття інноваційно-інвестиційних рішень.

Зазвичай, джерелом інвестицій виступають власні кошти підприємств. Серед основних умов, які закладені в механізм державного регулювання інвестиційної діяльності виділяють:

1. заохочення інвестицій, що спрямовані на новітні технології;
2. зменшення обов'язкової норми резервування для комерційних банків;
3. реалізація інвестиційних проектів з низькою капіталосмністю є першочерговою.

Інновація – це нова функція виробництва, тобто нова комбінація дій, що раніше не застосовувалися. Інноваційна політика є комплексом економічних, правових, організаційних заходів держави, які спрямовані на впровадження стимулювання і підтримку інноваційних процесів в економіці. Основними моделями інноваційного розвитку вважаються:

- активна дифузія інновацій – взаємодія уряду з підприємствами;
- державна підтримка інноваційних фірм – підтримка інноваційних структур з боку держави, але за умови виходу їх продукції на світовий ринок;

- локальне інноваційне середовище – зосередження на певній території потенціалів(наукового,освітнього,виробничого,фінансового);
- міжгалузеві науково-технічні комплекси – задіюється міждержавні відносини;
- світове співробітництво – широкий обмін науковими результатами і технологіями.

Сприятливі передумови для інноваційного розвитку досягаються завдяки ресурсозабезпеченості підприємства. Екстенсивний шлях розвитку економіки призводить до неефективного використання ресурсів, а внаслідок цього – нестачі ресурсів. Дбайливе використання ресурсів забезпечує формування конкурентоспроможного інноваційного потенціалу, що стимулює розвиток суб'єктів господарювання.

Аналіз показують, що економічна ефективність прямо залежить від розвитку економіки. Ефективність – це складна економічна категорія, яка пов'язана з цілеспрямованою людською діяльністю.

Економічна ефективність сільськогосподарського виробництва означає отримання максимальної кількості продукції при найменших затратах. Тобто підвищення ефективності має суттєве значення для економіки та розвитку агропромислового комплексу.

Отже, на економічну ефективність підприємств мають великий вплив інвестиції. Для стимулювання інвестицій використовують інновації, які можливі за умови:

- здійснення політики пільгового оподаткування виробництва інноваційної продукції;
- звільнення експортерів високотехнологічної продукції від сплати податку на прибуток;
- звільнення від мита обладнання і матеріалів;
- зменшення оподаткування прибутку на суму витрат;
- звільнення від податку частину прибутку, що спрямовується на інвестиції в науково-технічну сферу тощо.

Література.

1. Белаш Т.В. Зарубежный опыт государственного регулирования конкурентоспособности национальной экономики: [монографія] / Т.В. Белаш. – Х. : Норд плюс, 2000. – 191 с.
2. Бережна І.Ю. Теоретико-економічні підходи до обґрунтування змісту інвестиційного потенціалу / І.Ю. Бережна // Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво. – 2010. – № 6. – С. 258-263.
3. Бодров В.Г. Державне регулювання економіки та економічна політика: [Навчальний посібник] /В.Г. Бодров, О.М. Сафронова, Н.І. Балдич. – К. : Академвидав, 2010. – 520 с.

4. Бодров В.Г. Інноваційно-інвестиційна модель сталого розвитку національної економіки: [Навчально-методичні матеріали] / В.Г. Бодров, В.О. Гусев, В.Ф. Матриненко. – К. : НАДУ, 2009. – 60 с.

5. Артеменко О.О. Основні напрями реалізації інноваційних технологічних рішень у рослинництві / О.О. Артеменко // Науковий вісник. – Том 16. – № 1.

6. Федоренко В.Г. Основи інвестиційно-інноваційної діяльності: [Навчальний посібник] / За наук. ред. В.Г. Федоренко. – К. : Алерта, 2004. – 431 с.

СТАТИСТИЧНА ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ЦУКРОБУРЯКОВОГО ВИРОБНИЦТВА

***ЯРОВА В.В., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
РУДИЧЕНКО А.С., АСПИРАНТКА,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМ. В.В. ДОКУЧАЄВА***

Найбільш важливими принципами економічного аналізу, що відображають циклічну динаміку, є принцип динамізму, який дозволяє всі явища і процеси господарської діяльності, розглядати у динаміці, і принцип співставності даних. В економічному аналізі співставність даних виступає у якості аналітичного прийому при дослідженні рядів динаміки.

На світовому ринку цукру відбуваються суттєві зміни. Значний дефіцит продукту в країнах ЄС, який оцінювався у 2016-2017 маркетинговому році у 6,5 млн. тонн змінився на його профіцит. Надлишок цукру у світі у 2017-2018 маркетинговому році може становити +9,8 млн. тонн, а світове виробництво оцінюється на рівні 193,5 млн. тонн. Суттєвим додатковим фактором загострення конкуренції є лібералізація цукрового ринку в країнах ЄС з 1 жовтня 2017 р., яка відмінила квоти, мінімальні ціни, шльги виробникам та інші державні регулятори. Країни ЄС наростили свій експортний потенціал, який впливатиме на ринок України [1].

Обсяги виробництва цукрового буряку (фабричного) скоротилися порівняно з 1990 р. у 3,2 рази. Найбільшими його виробниками у 2016 р. були Вінницька (2639 тис. тонн), Полтавська (2090 тис. тонн) і Хмельницька (1586 тис. тонн) області. Галузь буряківництва в Україні не оминули негативні моменти затяжної економічної кризи. Господарствами України у 2016 р. було зібрано 14011 тис. тонн коренеплодів цукрових буряків (фабричних). Це